

man forudsætter, at den blot skal forrentes med 4,5 pCt., en Forudsætning, der selv om den til Nød kan passe paa 1ste og 2den Prioritet, i hvert Fald ikke slaar til overfor Prioriteterne over Ejendomsskyldværdien, hvor Renten er betydelig højere. Hertil kommer, at Afdragene selvfølgelig tiltager meget betydeligt, jo yderligere Gælden er sikret. 5 Aars Afdragstid, altsaa 20 pCt. aarligt Afdrag, er sikkert ret almindeligt, naar Pantesikkerheden ligger over Ejendomsskyldværdien.

Idet man som nævnt har ment at burde fortsætte Lovgivningen om Gældssaneringslaan, foreslaas at efter dennes Udløb 1. April 1939 skal Laan kunne søges af:

1. Laansøgere, hvis Gæld — som hidtil — overstiger 110 pCt. af Panteværdien.
2. Laansøgere, hvis Gæld overstiger Panteværdien samt efter 1. April 1940 af:
3. Laansøgere, hvis Gæld overstiger Ejendomsskyldværdien, men ikke Panteværdien.

Hened 50 000 Landejendomme har en Gæld, der overstiger 85 pCt. af Panteværdien hvilket omtrentlig svarer til Ejendomsskyldværdien, men ikke 110 pCt. af Panteværdien. Ved Gæld forstaas Prioritetsgæld plus løs Gæld minus Aktiver ud over Panteværdien; ved Panteværdien forstaas Ejendommens Skyldværdi plus den skatte-ansatte Værdi af Besætning og Inventar. Den Gæld, der for disse Ejendommers Vedkommende ligger mellem 85 og 110 pCt. af Panteværdien, kan anslaas til hened 200 Mill. Kr.

Hened 60 000 Landejendomme havde inden Gældssaneringslovens Forelæggelse en Gæld paa mere end 110 pCt. af Panteværdien. Den Gæld, der kom i Betragtning, androg for disse Ejendommers Vedkommende følgende Beløb:

mellem 85 og 110 pCt. af Panteværdien	300 Mill. Kr.
over 110 pCt. af Panteværdien	200 — —
Tilsammen	<u>500 Mill. Kr.</u>

Naar man ved Lov Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld stillede 100 Mill. Kr. til Disposition til Udlaan til Imødegaaelse af Krav paa ca. 500 Mill. Kr., har man ment, at en Sum af 40 Mill. Kr. vilde være passende til Udlaan til Skyldnere med en Gæld mellem Ejendomsskyldværdien og 110 pCt. af Panteværdien, selv om der endnu vil fremkomme en Del Andragender fra Ejere af Land-

brugsejendomme, hvor Gælden overstiger 110 pCt. af Panteværdien.

Til § 1.

Angaaende Størrelsen af det til Raadighed stillede Udlaansbeløb henvises til ovenstaaende.

Til § 2.

Naar man har foreslaaet Ordet „effektiv“ knyttet til den Gæld, der paahviler Laansøgerne, skyldes det Ønsket om at fremhæve, at uretskraftige, forældede, afskrevne eller opgivne Krav ikke bør komme i Betragtning. Ordene „med mindst 10 pCt.“ udgaar som Følge af Formaalet med Loven, som dette ovenfor nærmere er angivet.

Nogle Tidsfrister maa derhos forandres.

Til § 3.

Naar Laansøgere, for hvis Vedkommende det nu kun stilles som Betingelse, at Gælden overstiger Ejendomsskylden, medtages, har man ment at maatte nedsætte Laanenes Størrelse for de Laansøgere, hvis Gæld over Ejendomsskyldværdien ikke udgør 25 pCt. af Panteværdien, saaledes at Laanet i saa Fald ikke overstiger denne Gæld. Forbruget af Laan vil herved formindskes, saaledes at den foreslaaede Forøgelse af Udlaanssummen med 40 Mill. Kr. ogsaa af denne Grund maa anses fyldestgørende.

Laantageres Formue udenfor Ejendomsskyldværdien og Værdien af Besætning og Inventarium, o: Panteværdien, fra- drages i Gælden.

Til § 4.

Denne Bestemmelse er, tildels efter Forhandling med Justitsministeriet, en udvidet Udgave af Lovens oprindelige § 8 og vil finde Anvendelse paa de Laan, der bevilges efter Ansøgninger, indgivne efter denne Tillægslovs Ikrafttræden. Man har anset det for rimeligt, at Forbudet mod Pantsætning af de sanerede Ejendomme fremtidig omfatter al nyt Pant efter den Gæld, der efter Saneringen indestaar i Ejendommen, idet det maa være Formaalet, at de Laansøgere, der ved Statens Hjælp bringes paa Fode, ikke paany ved Gældsstiftelse kommer i for store Vanskeligheder.

Paa den anden Side er der ved sidste Stk. i Paragraffen givet Landbrugsministeren Hjemmel til i paatrængende Tilfælde at meddele Tilladelse til Pantsætning.